

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

259 WET van 30 mei 1963, houdende wijziging van de paragrafen 11 t/m 16 van de Waterstaatswet 1900.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het voor een goede uitoefening van het oppertoezicht en het toezicht op de waterstaat gewenst is de daartoe bij de wet toegekende bevoegdheden te wijzigen en aan te vullen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I. De Waterstaatswet 1900 ¹⁾ wordt gewijzigd als volgt:

A. Het eerste lid van artikel 33 wordt gelezen:

„Nieuwe werken tot kering van zeewater, water van het IJsselmeer of opperwater van de grote rivieren, daaronder begrepen strand- en oeververdediging, benevens veranderingen aan zodanige bestaande werken in richting, vorm, afmetingen of wijze van samenstelling, worden niet uitgevoerd, dan nadat het ontwerp met toelichting is goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van de provincie waarin het werk is gelegen, dan wel in geval van provinciale werken door Ons. Onze goedkeuring wordt niet onthouden dan nadat de Raad van State is gehoord.”

In het tweede lid wordt na de woorden: „aan Gedeputeerde Staten” ingevoegd: „dan wel in geval van provinciale werken aan Onze met de uitvoering van deze wet belaste Minister”.

B. Artikel 34 wordt gelezen:

„De goedkeuring wordt geacht verleend te zijn, wanneer binnen twee maanden, nadat het ontwerp met toelichting ter goedkeuring is ingezonden, geen beslissing is genomen en deze niet is verdaagd of in geval van verdaging door Gedeputeerde Staten een beslissing niet binnen twee maanden is gevolgd.

Beheerders van waterstaatswerken, besturen van belanghebbende gemeenten en de hoofdingenieur-directeur van de rijkswaterstaat, binnen wiens ambtsgebied het werk is gelegen, die tegen het ter goedkeuring ingezonden ontwerp bedenkingen inbrengen, ontvangen van Gedeputeerde Staten dan wel van Onze voornoemde Minister mededeling van de dagtekening van die inzending en, zodra een beslissing is genomen, van die beslissing of, in geval van verdaging der beslissing, van het besluit tot verdaging.”

C. Artikel 35 wordt gelezen:

„Binnen dertig dagen nadat Gedeputeerde Staten de goedkeuring hebben verleend of onthouden dan wel de termijn daartoe is verstreken, staat aan de beheerders van waterstaatswerken, aan de besturen van belanghebbende gemeenten, aan de ondernemer van het werk en aan de hoofdingenieur-directeur van de rijkswaterstaat, binnen wiens ambtsgebied het betrokken werk is gelegen, beroep op Ons open.

Zolang beroep op Ons openstaat of op een ingesteld beroep niet is beslist, is het bepaalde bij het tweede lid van artikel 33 van overeenkomstige toepassing.”

D. In het eerste lid van artikel 36 wordt na de woorden: „door Gedeputeerde Staten” ingevoegd: „dan wel in geval van provinciale werken door Onze voornoemde Minister”.

Het bestaande tweede lid wordt geschrapt.
Het huidige derde lid wordt tweede lid.

E. Het bestaande tweede lid van artikel 37 wordt gelezen:
„Deze bevoegdheid geldt niet ten aanzien van werken, welke door het Rijk worden ondernomen.”

Toegevoegd wordt een nieuw derde lid:

„In geval van provinciale werken kan Onze voornoemde Minister staking bevelen van de uitvoering wegens strijd met het algemeen belang.”

F. Het bestaande eerste, tweede en derde lid van artikel 38 worden gelezen:

„De uitvoering van noodzakelijke waterstaatswerken en voorzieningen, waaronder ook opruimingen worden verstaan, welke door de daartoe verplichten niet geschiedt, kan door Gedeputeerde Staten worden bevolen.

Het bevel kan gegeven worden aan ieder die een waterstaatswerk in beheer of onderhoud heeft met uitzondering van het Rijk.

Indien de in het eerste lid bedoelde verplichting op een provincie rust, wordt het bevel gegeven door Onze voornoemde Minister.”

G. Na artikel 38 wordt een nieuw artikel 39 opgenomen:

„Indien Gedeputeerde Staten van een der bevoegdheden, hun in de artikelen 36 en 37 toegekend, geen gebruik maken, kan Onze voornoemde Minister, Gedeputeerde Staten gehoord, de daar bedoelde bevelen geven.

Het bepaalde in het voorgaande lid is eveneens van toepassing op het bevel bedoeld in artikel 38.”

H. Artikel 39 wordt artikel 40 met schrapping van het bestaande artikel en gelezen:

„Hij, aan wie een bevel is gegeven, als bedoeld in de artikelen 38 en 39, tweede lid, kan op grond dat de werken of voorzieningen niet noodzakelijk zijn, binnen dertig dagen na de dag, waarop het bevel is ontvangen, bij Ons beroep instellen.

Binnen dezelfde termijn staat beroep op Ons open tegen het bevel, bedoeld in de artikelen 36, 37 en 39, eerste lid.”

I. Artikel 41 wordt gelezen:

„Indien de in artikel 38 bedoelde verplichting wordt ontkend, kan hij die het bevel ontving binnen dertig dagen na de dag waarop het bevel of Onze beslissing is ontvangen een rechtsvordering instellen tegen de provincie of, indien het bevel door Onze voornoemde Minister is gegeven, tegen het Rijk voor de rechtbank van het arrondissement of een der arrondissementen, waarin het bevel moet worden uitgevoerd, teneinde omtrent de verplichting uitspraak worde gedaan.”

J. Artikel 41bis wordt artikel 41a en gelezen:

„Uitvoering van een bevel, als bedoeld in de artikelen 38 en 39, tweede lid, doet het recht daartegen bij Ons of bij de rechter in beroep te komen niet verloren gaan, indien de onverwijld uitvoering krachtens de artikelen 42a en 42b nodig is geoordeeld.

Indien op het ingesteld beroep geheel of gedeeltelijk ten voordele van hem, aan wie het bevel is gegeven, wordt beslist, worden aan deze de kosten van uitvoering van het bevel en van noodzakelijk herstel in de vorige staat geheel of voor een overeenkomstig gedeelte vergoed. Die vergoeding geschiedt door de provincie, indien Gedeputeerde Staten de onverwijld uitvoering nodig hebben geoordeeld, en in de overige gevallen door het Rijk.”

K. De artikelen 42 en 43 worden vervangen door de navolgende artikelen:

„Artikel 42. Het geven van bevelen als bedoeld in de vorige paragraaf brengt tevens de bevoegdheid mede om in geval van

¹⁾ Wet van 10 november 1900 (Stb. 176), laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 juni 1958 (Stb. 320).

weigering of verzuim het bevel uit te voeren, op kosten van hem, die het bevel ontving, het bevel ten uitvoer te leggen, daaronder begrepen om in geval de staking van enig werk is bevolen het werk te doen opruimen en de zaak in de vorige toestand te doen herstellen.

Artikel 42a. Van de in het vorig artikel toegekende bevoegdheid wordt geen gebruik gemaakt, zolang tegen het bevel beroep bij Ons of bij de rechter openstaat of op een ingesteld beroep niet is beslist.

Het bepaalde bij het vorig lid is niet van toepassing, indien door hem, die het bevel geeft of heeft gegeven, de onverwijld uitvoering nodig wordt geoordeeld.

Artikel 42b. Indien tegen een door Gedeputeerde Staten gegeven bevel geen beroep meer op Ons of op de rechter openstaat dan wel op een ingesteld beroep is beslist, kan door Ons aan hen de tenuitvoerlegging van het bevel worden opgedragen dan wel aan Onze voornoemde Minister tot deze tenuitvoerlegging machtiging worden verleend.

Gelijke opdracht of machtiging kan eerder worden verleend, indien de onverwijld uitvoering van het bevel door Ons, Gedeputeerde Staten gehoord, nodig wordt geoordeeld.

Artikel 42c. Vordert de tenuitvoerlegging van een bevel door Gedeputeerde Staten dat gelden worden voorgeschoten, dan geschiedt dit uit 's Rijks kas, tenzij daarvoor gelden op de begroting voor provinciale uitgaven zijn uitgetrokken."

L. Artikel 43bis wordt artikel 43 en gelezen:

„Indien op een ingesteld beroep geheel of gedeeltelijk ten voordele van hem, aan wie het bevel is gegeven, wordt beslist, komen, indien dit bevel reeds is tenuitvoergelegd, de kosten van tenuitvoerlegging en van noodzakelijk herstel in de vorige staat geheel of voor een overeenkomstig gedeelte ten laste van het Rijk, indien Onze voornoemde Minister het bevel heeft tenuitvoergelegd dan wel de tenuitvoerlegging door Ons aan Gedeputeerde Staten is opgedragen en in de overige gevallen ten laste van de provincie.”

M. Artikel 46 wordt gelezen:

„Spoedeisende gevallen uitgezonderd wordt van de bevoegdheden, toegekend bij de artikelen 42, 42b, 44 en 45, geen gebruik gemaakt, dan nadat de belanghebbende schriftelijk is gewaarschuwd.”

N. Artikel 47, eerste lid, wordt gelezen:

„De ingevolge § 13 verschuldigde kosten kunnen door het Rijk, de provincie en de gemeente bij dwangbevel worden ingevorderd.”

In het derde lid worden de woorden: „de instelling, van wier bestuur” gelezen: „het lichaam, waarvan”.

O. In artikel 58 wordt in plaats van: „artikel 42” gelezen: „de artikelen 42 tot 42c” en in plaats van: „artikel 39”: „artikel 40”.

P. Artikel 59 wordt geschrapt.

Q. Artikel 61 wordt gelezen:

„Indien het bestuur van een waterschap, veenschap of veenpolder weigert of nalatig is te zorgen voor de betaling van een uitkering, bij of krachtens een wet, een verordening of het reglement der instelling opgelegd, zijn Gedeputeerde Staten bevoegd deze in te vorderen bij wijze van omslag over de schuldplichtigen en gelden de bepalingen van artikel 48, tweede lid, en de artikelen 49—57.”

R. Artikel 66 wordt gelezen:

„Wordt een bevel, als bedoeld in de artikelen 36, 37 en 38 bij gemeenschappelijk besluit van twee of meer colleges van Gedeputeerde Staten gegeven, dan wordt bij dat besluit één van die colleges aangewezen voor de uitoefening van de bevoegdheden, bij deze wet aan of ten aanzien van Gedeputeerde Staten toegekend in verband met de tenuitvoerlegging en het verhaal van de kosten van de tenuitvoerlegging van dat bevel.

Indien de betrokken colleges zich niet met elkander over zulk een besluit verstaan, wordt het bevel gegeven en de aanwijzing gedaan door Onze met de uitvoering van deze wet belaste Minister.

De rechtsvordering tegen de provincie, bedoeld in artikel 41, wordt ingesteld tegen de provincie, waarvan Gedeputeerde Staten voor de uitoefening van de in het eerste lid bedoelde bevoegdheden zijn aangewezen.”

Artikel II. In artikel 1 van de Belemmeringenwet Verordeningen ¹⁾ wordt de zinsnede: „die door Ons of door een provinciaal bestuur krachtens de wet worden bevolen,” gelezen: „die door Ons, Onze Minister die het aangaat of door een provinciaal bestuur krachtens de wet worden bevolen,”

Artikel III. In artikel 1 van de Belemmeringenwet Privaatrecht ²⁾ wordt de zinsnede: „die door Ons of door een provinciaal bestuur krachtens de wet zijn bevolen,” gelezen: „die door Ons, Onze Minister die het aangaat of door een provinciaal bestuur krachtens de wet zijn bevolen,”

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 30 mei 1963.

JULIANA.

De Minister van Verkeer en Waterstaat a.i.,

J. VAN AARTSEN.

Uitgegeven de zevenentwintigste juni 1963.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 57/58, 5155;

Bijl. Hand. II 58/59, 5155;

Bijl. Hand. II 62/63, 5155; Hand. II 62/63, bladz. 3789—3798;

Bijl. Hand. I 62/63, 5155; Hand. I 62/63, bladz. 3435.

¹⁾ Wet van 23 mei 1899 (*Stb.* 129), gewijzigd bij de wet van 24 december 1930 (*Stb.* 508).

²⁾ Wet van 13 mei 1927 (*Stb.* 159), gewijzigd bij de wet van 24 december 1930 (*Stb.* 508).